

ADVENDIAJA I PÜHAPÄEV A AASTAL

(Esimene lugemine Js2 ,1-5)

Lugemine prohvet Jesaja raamatust:

Sõna, mis ilmutati Jesajale, Aamose pojale Juuda ja Jeruusalemma kohta:

“Ja viimseil päevil sünnib, et Issanda koja mägi seisab kindlana üle mägede tippude ja kõrgub üle küngaste, ning kõik rahvad voolavad tema juurde kokku. Tulevad paljud rahvad ja ütlevad: “Tulge, mingem üles Issanda mäele, Jaakobi Jumala kotta, et ta õpetaks meile oma teed, et me võiksime käia tema radadel.”

Sest Siionist tuleb seadus ja Issanda Sõna Jeruusalemmast, ning mõistab kohut paganate üle - õiglast kohut rahvaste üle. Siis nad taovad oma mõõgad sahkadeks ja piigid sirpideks. Rahvas ei tõsta enam mõõka rahva vastu ja nad ei õpi enam sõdima. Jaakobi koda, tulgem, käigem Issanda valguses!”

See on Jumala Sõna.

(Vastulaul Ps122 ,1-2. 4-5. 6-7. 8-9)

R: Mingem rõõmsalt Issanda kotta.

Ma sain rõõmsaks, kui mulle öeldi:

“Mingem Issanda kotta!”

Meie jalad

seisid su väravais, Jeruusalemm.

R:

Sinna, üles, kogunevad suguharud, Issanda suguharud

Iisraeli seaduse järgi, ülistama Issanda nime.

Sest seal seisavad kohtuaujärjed,

aujärjed Taaveti kojale.

R:

Palvetage, et Jeruusalemmas oleks rahu,

neil, kes armastavad Sind, mingu hästi!

Olgu rahu su müüride vahel

ja muretus sinu tornides.

R:

Oma sõprade ja ligimeste pärast ma ütlen:

“Rahu olgu sinuga”.

Issanda, meie Jumala koja pärast
soovin, et sul läheks hästi.

R:

(Teine lugemine Ro13 ,11-14)

Lugemine püha apostele Pauluse kirjast roomlastele:

Vennad, mõistke käesolevat aega, et tund on tulnud unest ärgata. Sest meie lunastus on nüüd lähemal kui sel ajal, mil me uskuma hakkasime. Öö on lõpu korral, päev on ligi tulnud. Seepärast heitkem endast ära pimeduse teod ja relvastugem valguse relvadega! Elagem ausalt nagu päeva ajal, mitte öistes prassimistes ja joomingutes, kõlvatuses ja lodevuses, mitte riius ja kadeduses, vaid rüütagem end Issanda Jeesuse Kristusega ja ärgem muutkem oma ihu eest hoolitsemist himude äratamiseks.

See on Jumala Sõna.

(Salm enne evangeeliumi Ps 85,8)

Halleluuja. Issand, halasta meie peale
ja ole meie lunastaja. Halleluuja.

(Evangeelium Mt24 ,37-44)

Lugemine püha Matteuse evangeeliumist:

Sel ajal ütles Jeesus oma jüngritele: “Aga kohe peale nende päevade ahistust pimeneb päike ja kuu ei anna oma valgust ja tähed kukuvad taevast ja taeva vägesid kõigutatakse. Ja siis saab nähtavaks Inimese Poja tunnustäht taevas ja siis halavad kõik maa suguvõsad ja nad näevad Inimese Poega tulevat taeva pilvede peal väe ja suure kirkusega. Ja ta läkitab oma inglid suure pasunahäälega ja need koguvad kokku tema valitud nelja tuule poolt, taeva ühest äärest teise ääreni.

Ent õppige viigipuust: kui selle okstele tärkavad noored võrsed ja ajavad lehti, siis te tunnete ära, et suvi on lähedal. Nõnda ka teie, kui te näete kõike seda, siis mõistke, et tema on lähedal, ukse taga! Tõesti, ma ütlen teile, see sugupõlv ei kao, kuni kõik see on sündinud. Taevas ja maa hävivad, aga minu sõnad ei hävi. Seda päeva või tundi ei tea aga keegi, ei taeva inglid ega Poeg, vaid Isa üksi.

Nii nagu sündis Noa päevil, nõnda on ka Inimese Poja tulemine.

Sest niisamuti kui inimesed elasid enne veeuputust: sõid ja jõid, võtsid naisi ja läksid mehele, kuni selle päevani, mil Noa laeva asus. Ja nemad ei mõistnud enne, kui tuli veeuputus ja hävitas nad kõik. Nõnda on ka Inimese Poja tulemine. Siis on kaks meest põllul, üks võetakse vastu ja teine jäetakse maha; kaks naist on jahvatamas käsikivil: üks võetakse vastu ja teine jäetakse maha.

Olge siis valvel, sest te ei tea, millisel päeval teie Issand tuleb. Mõelge sellele, et kui peremees teaks, mil tunnil varas tuleb, küll ta siis valvaks ega laseks oma majja sisse murda. Nii olge teiegi valmis, sest teie ei tea seda tundi, millal Inimese Poeg tuleb”.

See on Issanda Sõna.

Sissejuhatus

Armsad kuulajad. Kui Jeesus kuulis inimesi uhkustavat selle üle, et nende tempel on kaunite kivide ja kingitustega ehitatud, siis ta ütles: “Päevad tulevad, mil sellest kõigest, mida te näete, ei jää kivi kivi peale. Kõik saab maatasa tehtud!” Aga nemad küsisid temalt: “Õpetaja, millal see sünnib, ja millisest märgist me ära tunneme, et see on algamas?” Sõnagi lausumata kangutas Jeesus templiseinast lahti ühe kivi, tõstis selle küsija pea kohale ja lasi sellel talle pähe kukkuda...

Jah armsad õed ja vennad, see viimane seik ei pärinenud nüüd küll mitte evangeeliumist, vaid oli puhas fantaasialend. Kuid kui Jeesus oleks tõepoolest niimoodi käitunud, siis oleks ta küsija üsna otseselt kogema pannud, kuidas maailmalõpp end tunda annab. Paraku maailmalõpu vastu kiivri kandmine ei aita, ja mis kasu olekski teadmisest, millal see sündima hakkab? Lihtsalt kogu aeg tuleb elada nii, et maailmalõpp ei tunduks hirmus. Kui aga meil pole kõik alati õnnestunud, siis on meile veel antud aega parandada meelt ja teha häid tegusid.

Me loeme patutunnistuse....

Jutlus

Armsad õed ja vennad, tänapäeva inimesel on raske mõista, kuidas oleks Noa kaasaegsete patud saanud olla nii kõikehõlmava loodusõnnetuse põhjuseks. Meie küsime kohe, et kas siis, kui nemad poleks pattu teinud, oleks veed taeva jäänud, ja uputus tulemata? Tegelikult veelgi keerulisem küsimus on see, kuidas võisid Noa-aegsed inimesed üldse pattu teha, kuna neil puudus ju veel teadmine Jumala käskudest ja keeldudest? Kümme käsku anti inimkonnale teatavasti tunduvalt hiljem. Võibolla tõesti austasid nad valesid jumalalaid ja naersid Noad tema laevaehituse pärast kuivale maale, kuid teisest küljest: kust oleksidki pidanud nad

tõelisest Jumalast teadma, kui Jumal ilmutas ennast ainult Noale?

Kuidas siis rääkida nii heast kui kurjast? Me oleme harjunud, et heaoluühiskonnas teavitakse meid reklaamloosungite kaudu. Neid on põhiliselt kahte liiki: esimeses variandis on esiplaanil odav hind, teisel juhul esitletakse aga kaupa kui hindamatut unistust, mis on nii hea, et tegelikult on ju ükskõik, kui palju see maksab... Kuid psühholoogid on ammu selgeks teinud, et pooltühi klaas motiveerib inimest rohkem kui pooltäis, st et kõige mõjusamaks reklaamiks on tegelikult hoiatus või isegi ähvardus. Pole siis ime, et evangeelium meid ähvardavalt hoiatab: "...nii nagu sündis Noa päevil, niisamuti kui inimesed elasid enne veeuputust: sõid ja jõid, võtsid naisi ja läksid mehele, kuni selle päevani, mil Noa laeva asus. Ja nemad ei mõistnud enne, kui tuli veeuputus ja hävitas nad kõik. Nõnda on ka inimese Poja tulemine."

Meie, armsad õed ja vennad, ei seosta küll enam maavärinaid, tsunamisid ja tornaadosid oma pattudega - me oleme harjunud mõtlema, et Jumal on meie armastav isa, mitte ähvardav hävitaja. Ainult "Meie Isa" palves me meenutame Jumala õiglust ja palume, et ta annaks meile andeks meie võlad vähemalt sellel määral, mis meie oma võlglastele. Ja seda ei tohiks unustada.

Jumalalapse vabadus kohustab ja nõuab tarkuse taganõudmist. Muidu jääb meie hing harimatuks ja rumalaks ning meile hakkavad meeldima ühekülgsed lahendused, nagu teisitimõtlejate tagakiusamine vahendeid valimata, või siis ükskõiksusega samastuv sallivus, mis keelab ka kurjategijatele vastu hakata.

See ühekülgsus algab sageli piasiasjadest: näiteks sellestki, kuidas adventiaeg kui vaikne järelemõtlemise- ja paastuaeg on kadunud ning muutunud märkamatuks juba novembrist algavateks jõuludeks. Kuid järele mõelda on väga vaja: mõelda selle üle, et Jeesuse kannatuste müsteerium algab juba tema sünniloost, sest need, kes koos inglitega laulsid Petlema sõime ees "Au olgu Jumalale kõrges", võisid leida end hiljem Pilaatuse õues karjumas: "Poo risti!"...

Püüdke siis algaval adventiajal harida oma hinge, et me oleksime parema tuleviku kandjad nii meile enestele kui teistele inimestele. Sest kus inimesed Jeesuse Kristuse vaimus elavad, oma käitumise juba ette läbi mõtlevad ja armastuse tegusid teevad, sinna saabub Jumala riik. Aamen.